

antifona

Roz-jas-ni svou tvář nad slu-žeb-ní-kem svým,
hanby kéž se ne-do-ži-ji, když te-be vzý-vám.
Ty jsi můj- Bůh, ty jsi můj- Pán,
ve svém sli-to-vá - ní buď mou- spá - sou.

vers B g

1. K to-bě, Hospodine, se utíkám,
vy - svo-boď mě, neboť jsi spravedlivý!
ať ne-jsem zahanben na vě-ky,
Po-přej mi sluchu, rychle mě za - chraň! Rozjasni...

2. Buď mi ochrannou skálou /
a tvrzí opevněnou k mé záchrane, /
ty jsi skála má a moje tvrz, /
pro jméno své mě povedeš a budeš řídit. Rozjasni...

3. Z léčky nastražené mě vyprostíš, /
neboť mé útočiště jsi ty. /
Do tvých rukou svěřuji svého ducha, /
neb ty mě vysvobodíš, věrný Bože. Rozjasni...

4. Já však, Hospodine, v tebe doufám /
a říkám: Ty jsi Bůh můj! /
Osud můj je ve tvé ruce, /
z moci mých nepřátel mě vysvobodí! Rozjasni...

5. Jak je nesmírná tvá dobrotivost, /
uchovals ji těm, kteří se tě bojí, /
popřáváš ji těm, Hospodine, /
kdo se před lidmi utíkají k tobě. Rozjasni...

T: Zpěvy s odpovědí lidu, 1984 / Miloslav Esterle
M: Petr Eben, Zpěvy s odpovědí lidu, 1984